

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 529/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti ZALUBOVA s. r. o., Weberova 2, Prešov, zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom Gogom, Štúrova 129, Vranov nad Topľou, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33 Cb 145/2009 zo 6. februára 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 193/2012 z 30. apríla 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti ZALUBOVA s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti ZALUBOVA s. r. o., Weberova 2, Prešov (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. Miroslavom

Gogom, Štúrova 129, Vranov nad Topľou, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 33 Cb 145/2009 zo 6. februára 2012 (ďalej aj „napadnutý rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Cob 193/2012 z 30. apríla 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v procesnom postavení žalobkyne v konaní pred okresným súdom domáhala určenia neplatnosti odstúpenia Pôdohospodárskej platobnej agentúry, Dobrovičova 12, Bratislava (ďalej len „žalovaná“), od zmluvy o poskytnutí finančnej pomoci č. [REDAKOVANÉ], kód projektu [REDAKOVANÉ], z 24. septembra 2003 v znení jej dodatkov.

Sťažovateľka v sťažnosti popisuje skutkový stav, ktorý predchádzal podaniu sťažnosti ústavnému súdu, pričom v tejto súvislosti okrem iného uvádza:

«Dňa 24. 09. 2003 sťažovateľ uzavrel s právnym predchodcom Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej „PPA“)... (Agentúrou SAPARD...) Zmluvu o poskytnutí finančnej pomoci č. [REDAKOVANÉ], na základe ktorej Agentúra SAPARD sa zaviazala spolufinancovať Projekt [REDAKOVANÉ] v zmysle Priority č. 2 a Opatrenia č. 4 v rámci Plánu rozvoja poľnohospodárstva a vidieka SR. Podľa metodického pokynu uvedeného vo Vestníku Ministerstva pôdohospodárstva SR bol sťažovateľ ako žiadateľ o poskytnutie finančnej pomoci povinný preukázať svoje Zdroje vo výške minimálne 50 % uznateľných nákladov, ktoré sťažovateľ v hotovosti nemal, v dôsledku čoho 25. 11. 2002 uzavrel so spoločnosťou LQZ SLOVAKIA, s. r. o., Zmluvu o poskytnutí oprávnenia debetovať bartrové konto v systéme LQZ vo výške 10.000.000,- Sk, po dobu 4 rokov. Na základe predmetnej zmluvy mohol navrhovateľ preukázať existenciu 50 % uznateľných nákladov na to, aby mohol čerpať finančné prostriedky programu SAPARD.

Po začatí realizácie projektu [REDAKOVANÉ] dňa 22. 12. 2003 požiadal sťažovateľ agentúru SAPARD o prvú platbu, pričom priložil k žiadosti potrebné doklady, medzi nimi

aj šeky LQZ, ktoré agentúra SAPARD neuznala, v dôsledku čoho bol sťažovateľ nútený hľadať iný zdroj.

Dňa 21. 07. 2004 sťažovateľ uzavrel s PPA ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo v prospech PPA na nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa zapísané na LV č. [REDACTED] k. ú. [REDACTED], CKN parc. č. [REDACTED] o výmere 1245 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 729 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 1296 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 1703 m², zast. plochy a nádvoría.

Dňa 21. 07. 2006 sťažovateľ, ako s iným zdrojom na financovanie 50 % uznateľných nákladov, uzavrel so Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou, a. s.,... Úverovú zmluvu č. [REDACTED], na základe ktorej bol sťažovateľovi poskytnutý úver vo výške 12.000.000,- SK.

Na zabezpečenie poskytnutého úveru sťažovateľ dňa 21. 07. 2006 so SZRB ako záložným veriteľom uzavrel Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo, ako druhé v poradí, v prospech SZRB na nehnuteľnosti zapísané na LV č. [REDACTED] k. ú. [REDACTED], CKN parc. č. [REDACTED] o výmere 1245 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 729 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 1296 m², zast. plochy a nádvoría, parc. č. [REDACTED] o výmere 1703 m², zast. plochy a nádvoría a stavby: [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla s tým, že záložné právo sa zriaďuje ako druhé v poradí, keďže na tieto nehnuteľnosti už bolo zriadené záložné právo v prospech PPA.

Zmluvu o zriadení záložného práva vyhotovilo právne odd. SZRB na hlavičkovom papieri SZRB, pričom sťažovateľ im poskytol všetky potrebné informácie, v dôsledku čoho do zmluvy bolo uvedené, že záložné právo sa zriaďuje ako druhé v poradí z toho dôvodu, že na nehnuteľnostiach už viazne záložné právo v prospech PPA zriadené pod č. [REDACTED]. Na základe takejto zmluvy Správa katastra Vranov nad Topľou dňa 25. 07. 2006 pod č. [REDACTED] povolila vklad záložného práva, čo potvrdila opatrením pečiatky o povolení vkladu na zmluve. Žiadne iné rozhodnutie sťažovateľovi o povolení vkladu nebolo doručené, preto sťažovateľ si bol vedomý toho, že nakoľko na nehnuteľnostiach tvoriacich

predmet zálohu zriadil zmluvou záložné právo v prospech SZRB ako druhé v poradí ničím neporušil Zmluvu o poskytnutí finančnej pomoci č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 24. 09. 2003.

Dňa 17. 05. 2007 SZRB sťažovateľovi doručila potvrdenie o schválení splatnosti poskytnutého úveru na obdobie 10 rokov za nasledovných podmienok, že:

- sťažovateľ predloží písomné stanovisko PPA, či nedošlo k porušeniu zmluvy č. [REDAKOVANÉ] č. IX., ods. 8, resp. Dodatku č. 4 č. V. a IX. zriadením záložného práva v prospech SZRB na predmet podpory na prvom mieste

- zmena úrokovej sadzby na 6 M BRIBOR + 3,4 %,

- spísanie notárskej zápisnice ako exekučný titul na celý majetok sťažovateľa.

Až na základe tohto potvrdenia bol sťažovateľ upovedomený o tom, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. [REDAKOVANÉ], zo dňa 21. 07. 2006, so SZRB bola nesprávne zapísaná do LV, keďže záložné právo malo byť zapísané ako druhé v poradí, na celý predmet zálohu, teda aj na stavby [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré boli na LV dopísané na podnet SZRB až po zriadení záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] v prospech PPA.

K pochybeniu v tomto smere došlo zo strany právneho odd. SZRB, ktoré zmluvu vyhotovovalo, a ktorému bolo jasné, že na nehnuteľnostiach už viazne záložné právo v prospech PPA, ale k pochybeniu došlo predovšetkým zo strany Správy katastra Vranov nad Topľou, ktorá po predložení Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. [REDAKOVANÉ], zo dňa 21. 07. 2006, a zistení, že sa žiada zriadenie záložného práva ako druhé v poradí na stavby [REDAKOVANÉ] na parc. č. [REDAKOVANÉ] bez súpisného čísla a [REDAKOVANÉ] na parc. č. [REDAKOVANÉ] bez súpisného čísla, na ktorých nebolo zriadené žiadne záložné právo, podľa § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z. z. v platnom znení o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam mala prerušiť konanie a vyzvať záložcu na odstránenie nedostatku v prílohe, resp. zmluve a pokiaľ by tento nedostatok nebol odstránený, mala podľa § 31 b ods. 1 písm. f) citovaného zákona zastaviť konanie o návrhu na vklad.

Keďže sťažovateľ súc si vedomý toho, že neporušil zmluvu o poskytnutí finančnej pomoci uzavretú s právnym predchodcom PPA č. 0240/07/03 čl. IX. ods. 8 v znení dodatku č. 4 čl. V. a IX., na požiadanie PPA uzavrel ďalšiu Zmluvu o zriadení záložného práva

a to dňa 19. 11. 2007, ktorou ako záloh v prospech PPA poskytol stavbu: [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla, ktoré záložné právo bolo zapísané ako druhé v poradí v prospech PPA a taktiež ako záloh poskytol ďalšie svoje nehnuteľnosti v k. ú. [REDACTED], zapísané na LV č. [REDACTED] a LV č. [REDACTED], ktoré nesúviseli s poskytnutím finančnej pomoci podľa zmluvy č. [REDACTED]. Následne požiadal SZRB o dohodu a zmenu poradia pri zápise záložného práva v prospech SZRB na stavby [REDACTED] [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla, na druhé v poradí v prospech SZRB, s tým, že záložné právo v prospech PPA na tieto stavby by bolo prvé v poradí, čo však SZRB odmietla napriek tomu, že nikdy nepožiadala o zriadenie záložného práva na citované stavby ako prvé v poradí. Čiže zápis záložného práva na citované stavby v prospech SZRB na prvom mieste bol v rozpore s nimi prejavenu vôľou v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. [REDACTED], zo dňa 21. 07. 2006.

Na základe uvedeného, PPA ako právny nástupca Agentúry SAPARD podaním zo dňa 06. 12. 2007 odstúpila od Zmluvy o poskytnutí finančnej pomoci sťažovateľovi č. [REDACTED] z dôvodu, že sťažovateľ porušil citovanú zmluvu tým, že zriadil záložné právo v prospech SZRB ako prvého záložného veriteľa na stavby nachádzajúce sa v k. ú. [REDACTED] zapísané na LV č. [REDACTED] ako [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla napriek tomu, že sťažovateľ nikdy takéto zmluvné záložné právo nezriadil.

Porušenie zákona správou katastra pri zápise predmetu Zmluvy o zriadení záložného právo č. [REDACTED] zo dňa 21. 07. 2006 spočíva v tom, že spáva katastra nerešpektovala, že ide o zmluvné záložné právo (nie zákonné alebo iné), na obsah ktorého, aj pokiaľ ide o jeho zaradenie, ani pri jeho vklade nemôže nikto vplývať, teda žiaden orgán, či už ide o správu katastra, alebo dokonca aj súd. Buď túto zmluvu o záložnom práve rešpektujú, alebo ak odporuje zákonu ju nerešpektujú a práva z nej plynúce a požadované nepriznajú pre jej protizákonnosť, ale nemôžu ich upravovať v rozpore so znením písomnej záložnej zmluvy.

Vzhľadom na to, že neexistuje dôkaz, že sťažovateľ zriadil záložné právo na stavby [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED]

bez súpisného čísla, v prospech SZRB ako prvé v poradí, a teda nejestvuje dôkaz, aby bol sťažovateľ porušil zmluvu o poskytnutí finančnej pomoci s právnym predchodcom PPA agentúrou SAPARD, č. [REDACTED] čl. IX. ods. 8 v znení dodatku č. 4 čl. V. a IX. sťažovateľ podal dňa 26. 02. 2009 návrh o vyslovenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy o finančnej pomoci č. [REDACTED] zo strany PPA na OS Bratislava I, konanie sa viedlo pod sp. zn. 33 Cb/145/2009.»

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 33 Cb 145/2009 zo 6. februára 2012 žalobu sťažovateľky zamietol. Podľa sťažovateľky dôvodom zamietnutia jej žaloby bola skutočnosť, že „sťažovateľ porušil Zmluvu o poskytnutí finančnej pomoci č. [REDACTED] v čl. IX. bod 8. v znení jej dodatku č. 4 zo dňa 21. 07. 2004“.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa sťažovateľka podala odvolanie z dôvodu, že „on zmluvu neporušil, ale ku chybe došlo nesprávnym zápisom do LV povoleného vkladu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. [REDACTED] zo dňa 21. 07. 2006 Správou katastra Vranov nad Topľou pod sp. zn. [REDACTED]“. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 2 Cob 193/2012 z 30. apríla 2013 na základe odvolania sťažovateľky rozsudok okresného súdu potvrdil.

Proti označenému rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka 16. januára 2014 generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podnet na podanie mimoriadneho dovolania, keďže „odvolací krajský súd napriek tomu, že nebol predložený dôkaz, že sťažovateľ zriadil zmluvné záložné právo na stavby [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla a [REDACTED] na parc. č. [REDACTED] bez súpisného čísla v prospech SZRB na prvom mieste, nepripustil dovolanie v tejto veci, v podstate odňal možnosť sťažovateľovi dovolať sa nápravy podaním dovolania“. Krajská prokuratúra v Bratislave prípisom č. k. Kc 26/14/1100-5 z 20. marca 2014 právnenému zástupcovi sťažovateľky doručeným 11. apríla 2014 podnet sťažovateľky odložila „znova s tvrdením, že sťažovateľ zriadil záložné právo na stavby [REDACTED] na parc. č. [REDACTED]“.

bez súpisného čísla a [REDAKOVANÉ] na parc. č. [REDAKOVANÉ] bez súpisného čísla, ako prvé v poradí v prospech SZRB, hoci takýto dôkaz neexistuje“.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že „PPA prostredníctvom Exekútorského úradu Prešov, s. e. Mgr. Igor Palša, pod č. Ex 10/2009 začal výkon záložného práva v prospech PPA predajom nehnuteľnosti, zablokoval účet a z tohto odčerpал finančné prostriedky, ktoré sťažovateľovi boli poskytnuté dotáciou od štátu na výkon poľnohospodárskej činnosti. Zablockovaním účtu a hrozbou exekúcie nehnuteľnosti došlo k znemožneniu podnikania sťažovateľom výkonom reštauračnej činnosti, na ktorú má všetky predpoklady, čím je znemožnený akýkoľvek zisk a tým, je aj zabránené možnosti splácať finančné prostriedky na základe Úverovej zmluvy č. [REDAKOVANÉ] zo dňa 21. 07. 2006.“.

V tejto súvislosti sťažovateľka namieta, že „napriek tomu, že sťažovateľ nikdy neuzavrel záložnú zmluvu na nehnuteľnosti na LV č. [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ], a to na stavby: [REDAKOVANÉ] na parc. č. [REDAKOVANÉ] bez súpisného čísla a [REDAKOVANÉ] na parc. č. [REDAKOVANÉ] bez súpisného čísla v prospech SZRB na prvom mieste, ako prvostupňový, tak aj druhostupňový súd aj generálny prokurátor túto skutočnosť nebral na vedomie, odvolací Krajský súd v Bratislave nepripustil možnosť podania dovolania, čím bolo porušené ústavné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva a odstránenia krivdy na nezávislom a nestrannom súde.“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/193/2012-190, zo dňa 30. 04. 2013 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 33 Cb/145/2009, zo dňa 06. 02. 2012, porušené bolo.“

2. *Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/193/2012-190, zo dňa 30. 04. 2013 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 33 Cb/145/2009, zo dňa 06. 02. 2012 sa zrušuje a vec sa OS Bratislava I vracia na ďalšie konanie.*

3. *Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.*

alternatívne

1. *Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/193/2012-190, zo dňa 30. 04. 2013 porušené bolo.*

2. *Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/193/2012-190, zo dňa 30. 04. 2013 sa zrušuje a vec sa Krajskému súdu Bratislava vracia na ďalšie konanie.*

3. *Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“*

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Z petitu vyplýva, že sťažovateľka za porušovateľov svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označuje okresný súd a krajský súd, resp. alternatívne len krajský súd.

II.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 33 Cb 145/2009 zo 6. februára 2012

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov

je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Z dokumentácie priloženej k sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka proti napadnutému rozsudku okresného súdu, ktorým tento súd zamietol jej žalobu, podala odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že mu nevyhovelo a s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 33 Cb 145/2009 zo 6. februára 2012 mohla sťažovateľka podať odvolanie (čo aj využila), o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd ako odvolací súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu. Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že túto časť sťažnosti by bolo možné odmietnuť aj ako podanú oneskorene z dôvodov uvedených v časti II.2 tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 Cob 193/2012 z 30. apríla 2013

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľka mohla o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

V súvislosti s posudzovaním otázky, či sťažnosť sťažovateľky v časti, ktorou namietala porušenie svojho ústavou a dohovorom garantovaného práva označeným rozsudkom krajského súdu ako odvolacieho súdu, nebola podaná oneskorene, ústavný súd poukazuje na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi (podľa § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku) nepovažuje za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorého uplatnenie je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto na jeho podanie z hľadiska plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, IV. ÚS 200/05, IV. ÚS 355/2010 a iné). Z uvedeného dôvodu bol pre posúdenie otázky, či bola sťažnosť v tejto časti podaná pred uplynutím lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, relevantný termín nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, a nie termín doručenia prípisu príslušným prokurátorom o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 Cob 193/2012 z 30. apríla 2013 nadobudol právoplatnosť 3. júna 2013. Z uvedeného

vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky bola v tejto časti ústavnému súdu doručená (2. júna 2014) zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto, rešpektujúc zákonom ustanovenú lehotu na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a svoju ustálenú judikatúru, túto časť sťažnosti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2015